

Mindennapi operettünk: a Lili bárónő a Komáromi Jókai Színházban, Méhes László rendezésében

Sic transit gloria mundi? Yes!

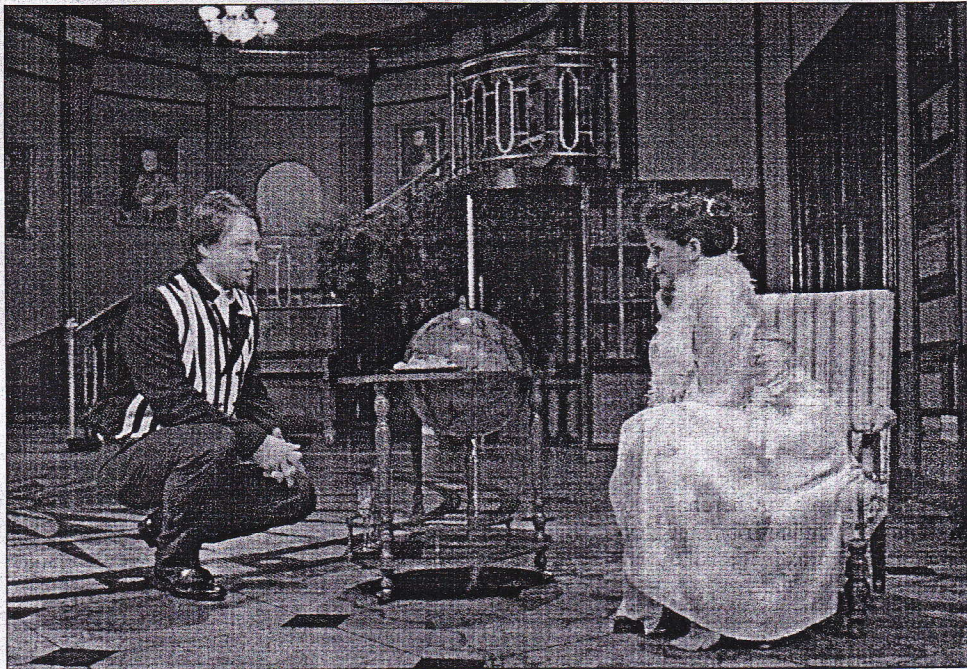
A címben idézett két mondat egy dialógus részlete. A Komáromi Jókai Színház Lili bárónő című előadásból való. Semmi sem jellemezhetné pontosabban a korszerűtlen operettjátírást, mint ez a nyelvi „poén”.

KISS PÉNTEK JÓZSEF

Az első tizenöt-húsz percben még klasszikusan szórakoztató jelleggel készült operettnek is olyan félelmetesen üres volt, mit egy elhagyott, rég bezárt, poros templom. Amelyet – Tháliával együtt – a műzsák messze elkerültek.

Aztán megjelent Agáta (Bandor Éva) és Krisztina (Holocsy Krisztina), és tetőtől talpig feketében is beragyogták ezt az ürességtől kongó rivaldát. Beragyogták emberléttel, emberábrázolással, szarkasztikus rálátással a szerepeikre. Színészetével. Nagyon fontos volt, amit tettek, és az, ahogyan tettek. Különösen ebben a sematizmustól sikoltó nem-világban, amit a rendezőnek (Méhes László) módja és lehetősége volt Komáromban ismét a színpadra álmodnia. E szerencsés duetthez csatlakozott Malomszegi báró (Fábó Tinbor). Különösen akkor érvényesül és fényesedett színházzá a tercett, amikor csakis ők voltak a színpadon. Sajnos, elég ritka pillanat volt az ilyen, de előfordult.

A kellemes és kiművelt énekhangú Illésházy gróf (Kátai István) testtartása olykor – a tablón egészen – úgy festett, mint ha még nem teljesen sikerült volna levetkőznie magáról Frankenstein korábban megformált alakját. Mozgása és alakítása is darabos volt, szögletes, akár egy konyhaasztal. A Lili bárónőt alakító Bardon Ivett pedig – finoman szólva – bájosan kevés erre a szerepre. Sem játékaival, sem énekhangjával nem sikerült belopnia magát a jól megcsinált operettől soha el nem zárkózó szívembe. Félek, a szerelmeseket alakító vendégszínészek legizgalmasabb közös jelenete az volt, amikor va-

Kátai István és Bardon Ivett kettőse

(Kiss Gibbó Gábor felvétele)

lamelyik dalban gróf Illésházy László megdicséri Lilike barna haját, amelyet ügyes dramaturgiai húzással szőkből írhattak át barnára, gondolom. Nagyon vicces volt.

Üde színpoltnak bizonyult ugyanakkor Nusi, a szobalány szerepében az új sugó debütálása. Lám csak, minden megoldható: ha a vörös diplomás színésznő nem vállalja a felkínált funkciót, van másik! Miután a korábbi sugóból segédrendező lett, Leczkési Dóra lépett a helyére és a színpadra is. De azért Balaskó Edit segédrendező is fel-feltűnik néhány röpke, ám feledhetően megkomponált

Bandor Éva és Holocsy Krisztina tetőtől talpig feketében is beragyogta ezt az ürességtől kongó rivaldát.

színháziatlan pillanatra Kopasz úr (Nagy László ügyelő alakítja) feleségének szerepében. Ez a megoldás amolyan késleltető epizód, esetleg az eposzi kellek tárházából kölcsönvevett epítaton ornans gyanánt funkcionált volna. Ha funkcionált volna. De nem tette. Kisebbségi szerepekben, mérsékel-

ten kiegyensúlyozott játékkal hozzájárult még az előadás lebonyolításához Tar Renáta, Bernáth Tamás, Majorfalvi Bálint, Mokos Attila, Németh István, Skronka Tibor és Szabó Viktor.

A korszerű szellemiségűnek a legnagyobb jóakarattal sem nevezhető, prózába ágyazott dalolászás díszletét tisztességgel bevallottan Czingel Balázsnak, a színház Az ördög nem alszik című, korábbi produkciójához készített díszlete alapján ez alkalomra Zács Attila gyártásvezető ügyesen átszcenírozta. Zách hozzáértése és az asztalosok szakmai biztonsága színházi aranybányának is tekinthető.

Horváth Kata jelmeztervező ügyesen dolgozott, tetszetős operettruhákat tervezett, kivéve talán Lili rozsdabarna mintás estélyijét, amelynek anyaga színében és állagában is elütött a többitől. A mából röpi vissza néhány évtizedet az operett látványvilágába. Kispál Anita valamivel kevésbé ügyesen és még kevésbé fantáziadúsan, míg Keszthelyi Kinga dramaturg a legkevésbé ügyesen bánt a szöveggel, amelyre ráfért volna még némi ápolás, hogy szóljon is, ne csak elhangozzék.

Summa summarum: az alkotóknak sikerül elérniük, hogy az égvilágon semmiről se szóljon

ez a közel három óra. Hogy – Übü papával szólva – annyira felhőtlenül lehessen szórakozni, hogy azt már szinte az agytalanítás kategóriájába lehet sorolni. A színház vezetésének pedig talán el kellene gondolkodnia azon, lehet-e célja az ilyesmi egy nemzetiségi színháznak, amelynek az a feladata, hogy e nemzetiségű színészeinek és más alkotóinak tehetségét,

Summa summarum: az alkotóknak sikerül elérniük, hogy az égvilágon semmiről se szóljon ez a közel három óra.

eredetiségét, sajátos élet- és világszemléletét tükrözze a színház erejével. S azt sem vitatom, hogy erre a célra akár még egy operett – nem feltétlenül a Lili bárónő, bár jó dramaturgiával tán még ez is – alkalmas lehet.

Amíg nem kerül elő a színházi kelléktárból a jó ízlés, a mérték, a felelősség, a kritikus fejét lehorgasztva baktak ki a téli éjszakába. És legjobb esetben is arra gondol: semmi rettenetes nem történt, semmi helyrehozhatatlan, csak annyi, amit az előadás elején hallott: Így múlik el a világ dicsősége? Igen!

Menzel

Prága. Jiří első játékfilm Oscar-díj, mir embernek, ak ezt önéletrajz évek (Rozma meg. Menzel bal-novella ve meg, hogy m totta vissza. „csét. Nekem s: voltam” – m ső kötetét. A r végét és a renc

Megúj

Bécs. Új ha harmonikus kiterjedő köz 16 kamerával felújított Lie Vivienne We Ötvenhatodil előttjén élőb zényli a zené vetítést, és új vaggá ütéssel ner Romantil színesíti egye

Jubilán

Pozsony. A bilánsait kösz követségén. A Lacza Tihamé munkásságát ünnepeltek, színművész, l M. Nagy Lás: Grendel Lajos azért is fontos gyelmet a hely állítható emb

A szlovák nyelv

SZABÓMIHÁ

Az utóbbi idő szlovákiai mú magyar nyelvű i közlő honlapja. vegekben a 'ki együttese, kiál szlovák expozíc felelőjeként nen pozíció szerepe pozíció: Közép-fesztészet és szot tói múzeum l expozíciója a te